

→ obowiązkowy

прилагательное | obowiązkowy – единственное число, именительный падеж

обязательный

1. Udział w szkoleniu jest obowiązkowy. 2. Piotr jest obowiązkowy,
nigdy nie zapomina o swoich zadaniach.

	I.poj.	I.mn.
именительный	obowiązkowy	obowiązkwowi/obowiązkowe
родительный	obowiązkowego	obowiązkowych
дательный	obowiązkowemu	obowiązkowym
винительный	obowiązkowego/obowiązkwomu	obowiązkowych/obowiązkowe
творительный	obowiązkowym	obowiązkowymi
предложный	obowiązkowym	obowiązkowych
звательный	obowiązkowy	obowiązkwowi/obowiązkowe
падеж		

	I.poj.	I.mn.
именительный	obowiązkowa	obowiązkowe
родительный	obowiązkowej	obowiązkowych
дательный	obowiązkowej	obowiązkowym
винительный	obowiązkową	obowiązkowe
творительный	obowiązkową	obowiązkowymi
предложный	obowiązkowej	obowiązkowych
звательный	obowiązkowa	obowiązkowe
падеж		

	I.poj.	I.mn.
именительный	obowiązkowe	obowiązkowe
родительный	obowiązkowego	obowiązkowych
дательный	obowiązkowemu	obowiązkowym
винительный	obowiązkowe	obowiązkowe
творительный	obowiązkowym	obowiązkowymi
предложный	obowiązkowym	obowiązkowych
звательный	obowiązkowe	obowiązkowe
падеж		